

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของนักศึกษาภาวะรอพินิจ ครั้งที่ 2 และ 3 และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ ครั้งที่ 2 และ 3 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีการศึกษา 2535 – 2542 โดยศึกษาจากตัวแปร ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน คุณลักษณะของนักศึกษา
2. ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ
3. การใช้เวลาของนักศึกษา
4. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

1. ข้อมูลพื้นฐาน คุณลักษณะของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง กลุ่มอายุ ระหว่าง 17-19 ปี การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการศึกษากฎ กติกา คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 วิธีเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยวิธีสอบรวม สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร และกลุ่มนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1

สรุปได้ว่า อายุนักศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีการสอบเข้า สาขาวิชา และชั้นปี มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ และกลุ่มที่มีโอกาสภาวะรอพินิจสูงอยู่ในกลุ่มนักศึกษาอายุ 17-19 ปี คะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 2.00 วิธีเข้าศึกษาโดยวิธีสอบรวม สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม และนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1

2. ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ผลการวิเคราะห์ โดยภาพรวม นักศึกษาภาวะรอพินิจส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีบิดาและมารดาที่ยังมีชีวิตอยู่ สถานภาพสมรสของบิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดาอยู่ในระดับประถมศึกษา การประกอบอาชีพหลักของบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร กรรมกร การประกอบอาชีพหลักของมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

บิดาและมารดามีรายได้ 5,000 – 15,000 บาท ภูมิฐานะของนักศึกษาอยู่ต่างจังหวัด และกลุ่มนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 2,001 - 3,000 บาท ต่อเดือน

สรุปผลการวิเคราะห์ ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ ในทุกกลุ่มที่กล่าวมาข้างต้น ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ

3. การใช้เวลาของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจมีการใช้เวลา การเข้าเรียน ทำการบ้าน หรืองานในวิชาที่เรียนและทำงานอดิเรกน้อยกว่านักศึกษาภาวะปกติและมีการใช้เวลาที่แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ด้านการศึกษาและปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม นักศึกษาภาวะรอพิณิจมีความพยายามมีส่วนร่วมในทุกรูปแบบของการเรียนวิชาต่าง ๆ มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ ต่ำกว่านักศึกษาภาวะปกติ และด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นักศึกษาภาวะรอพิณิจจะเลือกศึกษาในสิ่งที่เห็นว่าสำคัญเป็นหลัก และไม่จำเป็นจะต้องศึกษาในสิ่งที่อาจารย์เห็นว่าสำคัญเสมอไป ต่ำกว่านักศึกษาภาวะปกติ และจะช่วยเหลือนักศึกษาคนอื่น ๆ ในยามที่เพื่อนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนต่ำกว่านักศึกษาภาวะปกติและจะชอบข้อสอบที่ออกตามตำราและคำสอนของอาจารย์มากกว่านักศึกษาภาวะปกติ

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

1. พื้นฐานด้านการเรียนของนักศึกษาในชั้นเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ดังนั้น คณะฯ ควรให้มีการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความรู้พื้นฐานของนักศึกษา
2. ส่วนใหญ่ นักศึกษาที่มีปัญหาภาวะรอพิณิจ ศึกษาในชั้นปีที่ 1 ดังนั้น ควรจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้พบปะนักศึกษา อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง โดยเฉพาะในช่วงแรกของนักศึกษาเข้าใหม่ และควรให้เวลากับนักศึกษาให้มากเป็นพิเศษ และอาจารย์ที่ปรึกษาควรให้ความเป็นกันเองกับนักศึกษา
3. การใช้เวลาของนักศึกษา ควรกระตุ้นให้นักศึกษามีการใช้เวลาให้มากในด้านต่าง ๆ เช่น การเข้าเรียน ทำการบ้าน หรืองานในวิชาที่เรียน และการทำงานอดิเรก

4. กลุ่มเพื่อนมีผลมากต่อนักศึกษา ควรจัดกิจกรรมที่ดีสำหรับการใช้เวลาของนักศึกษา จะช่วยปรับปรุงพฤติกรรมของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาภาวะรอพิณิจของนักศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. ควรทำการวิจัยศึกษาปัจจัยภาวะรอพิณิจของนักศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เิงลึกในครั้งต่อไป
3. ควรทำการวิจัยศึกษาปัญหาที่ทำให้นักศึกษามีภาวะรอพิณิจของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

Prince of Songkla University
Pattani Campus